

מסורת הש"ס

(א) שמואל מיד חל חט-סוטה
(ב) חזק אכור פשי' א הירב
(ג) נטרת טי: מנעל' א נטר חמ:
(ד) נטרת טי: (א) (נטע' ג)
(ה) נטרת טי: ספר נשא כ:
(ו) נטרת טי: (א) (נטע' ג)
(ז) דהו' א כס' הירש מקי' ע'ס:
(ח) קרנ' אן נכר'ט' ו'ס:
(ט) נכר'ט' דה' א'ט' ו'ס:
(י) נכר'ט' דה' א'ט' ו'ס:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י דה' דט' נ'
(ב) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ג) דה' דט' נ'
(ד) נכר'ט' דה' דט' נ':

שינוי נסחאות

(א) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ב) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ג) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ד) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ה) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ו) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ז) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ח) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ט) נכר'ט' דה' דט' נ'
(י) נכר'ט' דה' דט' נ':

מסורת הש"ס

(א) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ב) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ג) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ד) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ה) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ו) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ז) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ח) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ט) נכר'ט' דה' דט' נ'
(י) נכר'ט' דה' דט' נ':

מסורת הש"ס

(א) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ב) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ג) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ד) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ה) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ו) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ז) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ח) נכר'ט' דה' דט' נ'
(ט) נכר'ט' דה' דט' נ'
(י) נכר'ט' דה' דט' נ':

מבול יום פרק שנים עשר וזבחים

ק.

עין מושפט
נר מצוה

כב א מ"י פ"ו מ"ל קרנ
כג ב מ"י פ"ו מ"ל קרנ
כד ג מ"י פ"ו מ"ל קרנ
כה ד מ"י פ"ו מ"ל קרנ
כו ה מ"י פ"ו מ"ל קרנ
כז ו מ"י פ"ו מ"ל קרנ
כח ז מ"י פ"ו מ"ל קרנ
כט ח מ"י פ"ו מ"ל קרנ
ל ט מ"י פ"ו מ"ל קרנ

תורה אור השלם

1. ולחיותו בהנהגה הדורית
2. ולחיותו בהנהגה הדורית
3. ולחיותו בהנהגה הדורית
4. ולחיותו בהנהגה הדורית
5. ולחיותו בהנהגה הדורית
6. ולחיותו בהנהגה הדורית
7. ולחיותו בהנהגה הדורית
8. ולחיותו בהנהגה הדורית
9. ולחיותו בהנהגה הדורית
10. ולחיותו בהנהגה הדורית

מוסר רש"י

חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו
חזקיהו עזריה אביתו

ליקוטים

אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה
אם היה כח' י"ד י"ד קשה

הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולחלוק את בנו כו' מימא
היה דייק מהכלל דשמיטת פסח דפסחו טומאה מחו שחל הכה
שהוא כ"ג ומיר וכו' מימא כי לאו דלפני נפשיה שחל מחו לאו
היה נרץ קרא למת מזהו דדחיא שלשמן דכיון דכ"ג ומיר נדחים
משום מת מזהו כשכיל שהולך עדין
לשחוט את פסחו ולא מימנע א"ר
לומר כן א' דהא לכתב הדיוט וכו'
א"ר עזריה קרא חף על גב דכח' הדיוט
למחיה מיטמא למתו ויש פירושים
שמונה כסם משום דהו' שחל דלא
מירי הכה כדכ' לאו אלא שחל
לשחוט פסחו למחיה א' ולא יתכן כלל
דהיינו כדמיא דמיימי כסמון דמיימי
כסון א' ומיר ונראה דדייק משום
דקמי הכה אחרת לא יעמא וכו' וכו'
דקמי הכה כדכ' לאו אלא שחל
לשחוט את פסחו ולא מימנע א"ר
לומר כן א' דהא לכתב הדיוט וכו'

לא קשיא כאן שמת לו מת ב"ד וקברו ב"ד
כאן שמת לו מת ב"ד וקברו ב"ד מת לו מת
ב"ד וקברו ב"ד יום מיתה תופס לילו
מדאורייתא מת לו מת ב"ד וקברו ב"ד יום
קבורה א' מדרבנן אינו תופס לילו אלא
מדרבנן א"ל רב אשי לרב מרי ואלא הא
דקתני אמר לו ר"ש תדע שהרי אמרו אונן
טובל ואוכל את פסחו ו אבל לא בקדשים
נימא ליה קאמינא לך אנא יום מיתה
דאורייתא ואמרת לי את יום קבורה דרבנן
קשיא אבי שמר לא קשיא "כאן שמת קודם
הצות כאן שמת לאחר הצות קודם הצות דלא
איחוי לפסח חילא עליה אנינות אחר הצות
דאיחוי לפסח לא חילא עליה אנינות ומנא
תימרא דשני ליה א' בין קודם הצות בין לאחר
הצות דתניא א' ליה יטמא מצוה א' לא רצה
מטמאין אותו על כרחו ומעשה כיוסר הכהן
שמתה אשורו בערב הפסח ואלא רצה ליטמא
א' ומנא חזי הכהנים ושימאווהו בעל כרחו
ורמינרי ואלא חזי א' מה ת"ל הרי שהלך
לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת
לומת יכול ליטמא אמרת לא יטמא יכול כשם
הוא שלא יטמא לאחרות כן אין מטמא למת
מצוה ת"ל ולאחרות לאחרות הוא דאינו מטמא
אבל מטמא הוא למת מצוה א' לאו ש"מ
כאן קודם הצות כאן לאחר הצות ממיא
דילמא לעולם אימא לך אירי ואירי אחר
הצות והא רבי ישמעאל והא ר"ע דתניא ליה
יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר
חובה לא ס"ד דרישא דההיא ר"ע קתני לה
דתניא ר"ע אומר נפש אלו הקרובים מת
אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא
והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה לאחיו שאם היה
כ"ג והוא נזיר לאחיו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה ולאחרות מה
ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול
יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כן אין מטמא למת
מצוה תלמוד לומר ולאחרות לאחרות א' לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה

בנין קא מייר דכתיב לא לקמן כשעמין ור"ק סוף הרי שהיה נזיר והוא כ"ג והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה לאחיו שאם היה
כ"ג והוא נזיר לאחיו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה ולאחרות מה
ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול
יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כן אין מטמא למת
מצוה תלמוד לומר ולאחרות לאחרות א' לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה

בנין קא מייר דכתיב לא לקמן כשעמין ור"ק סוף הרי שהיה נזיר והוא כ"ג והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה לאחיו שאם היה
כ"ג והוא נזיר לאחיו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה ולאחרות מה
ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול
יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כן אין מטמא למת
מצוה תלמוד לומר ולאחרות לאחרות א' לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה

בנין קא מייר דכתיב לא לקמן כשעמין ור"ק סוף הרי שהיה נזיר והוא כ"ג והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה לאחיו שאם היה
כ"ג והוא נזיר לאחיו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא
למת מצוה ולאחרות מה
ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול
יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כן אין מטמא למת
מצוה תלמוד לומר ולאחרות לאחרות א' לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה